

Láska sirková

Příběh se opravdu stal, jen místo děje a jména osob jsou změněna. Má-li někdo dojem, že tuhle událost někdo někde slyšel, necht' to vezme jako věc, ze které se spíše stala trochu neveselá dávná příhoda a zůstaly jen nezodpovězené otázky ...

Bylo nebylo ..., v roce 1994 skupina lidí české a slovenské národnosti společně pracovala na montážích ropných závodů v arabských zemích a domů za rodinou mohla jen jednou za 6-8 měsíců. Skupinu lidí tvořili montéři, obsluhovači systémů, doktor, vedoucí pracovníci a hotelový personál, včetně dvou kuchařů.

Občas se stávalo, že některým vedoucím pracovníkům, kteří již pracovali více než 7 měsíců, přijely jejich rodiny s nimi trávit alespoň část týdnů či měsíců společně. A tak se stalo, ...

... že jednoho měsíce k panu Jaroslavovi přiletěla letadlem manželka, s dcerou, které bylo čerstvých 18 let.

Po jejich příjezdu se v tuto dobu konala první společná seznamovací večere celé československé pracovní skupiny. Tehdy to možná, že to nikdo nepostřehl, nebo snad jen někdo, ale nějak se začala dcera pana Jaroslava, Petra, více bavit s nejmladším kuchařem Viktorem. Začali si více rozumět, a jejich nonverbální konverzace začala pomalu směřovat k nenápadným tělesným kontaktům, až nakonec po několika týdnech kuchař Viktor pozval Petru k sobě na pokoj. I když jí již dříve řekl, že je ženatý, Petra přesto pozvání neodmítla. Co se za těmi dveřmi odehrálo, se dá snadno domyslet.

O měsíc později se odehrálo něco, co by nikoho zřejmě ani ve snu nenapadlo, že se to stane. U jednoho z vedoucích pracovníků, pana Štefana, se ztratily všechny peníze, které měl za odpracovaných sedm měsíců na montážích. Atmosféra na pracovišti prudce zhoustla, každý se najednou začal před druhým zamykat, aby i on o své peníze nepřišel. Hodně se také mluvilo o Viktorovi, který byl často viděn na místech, kde neměl nejmenší důvod tam být. A v pravděpodobné době krádeže prý byl zrovna poblíž pokoje pana Štefana. Na okraj nutno poznamenat, že v podnikové ubytovně se pokoj pana Štefana nacházel přímo naproti kuchyni ...

Nakonec hlavní vedoucí pracovní skupiny, pan Jiří rozhodl, že pokud dotyčný anonymně peníze zpátky nevrátí do schránky, která se sloužila jako pošta pro dopisy domů do České republiky, provede při odjezdu domů nejen tělesnou, ale i zevrubnou prohlídku všech zavazadel zaměstnanců.

Toho dne, kdy se ve schránce na dopisy, zabaleny ve slovenských novinách, objevily všechny peníze pana Štefana, se najednou Viktor, objevil na místě vyhrazeném pro odpočinek s lehátkem, se slovy, že se bude opalovat, což nikdy nedělal. Záměrně šel kolem kanceláře vedoucího, pana Jiřího, ačkoliv k lehátkům byla kratší cesta jinou stranou. To náhodně viděla i Petra a rázem pochopila, s kým se vlastně sblížila. Uvědomila si, že Viktor by možná udělal totéž i ostatním, nebýt toho velkého humbuku kolem ztráty peněz pana Štefana. Ale rozhodně by vynechal její rodinu. Tím si byla náhle jista. V tomto okamžiku ztratila zájem se s Viktorem bavit, natož ho i vidět. Napadlo ji, že pokud by o tom někomu něco řekla, určitě by se jí mohlo něco nepříjemného stát. Dostala strach, a tak odmítala všechny Viktorovy pokusy o bližší kontakt a mlčela.

Láska sirková by skončila tak jako tak, skončila i tak dost předčasně, ani neměla šanci se rozvinout. Možná, že je to dobře či ne, možná měla někomu udělit lekci poznání, prověřit něčí charakter. Kdo ví, kdyby byly kdyby ...

Z toho plyne, že každý nový vztah je tak trochu vabank a jen čas prověří, jestli je bez chyby. V lásce, která za něco stojí, obvykle jsou tři nenahraditelné věci – důvěra, vzájemná komunikace a „skryté“ pouto. Kde alespoň jedna věc z těch tří jmenovaných chybí, tam není šance, že se láska rozvine a překoná všechny životní překážky. Jak to vidíte vy, přátelé?